

TERÖR ÖRGÜTÜNE YARDIMIN YASAKLANMASI BAĞLAMINDA ABD YÜKSEK MAHKEMESİNİN VE AİHM'NİN AYDIN-ALMANYA KARARLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ*

Ömer Serdar ATABEY**
Ahmet ULUTAŞ***

ÖZET

Türkiye açısından, terörle mücadelede, uluslararası alanda en önemli sorunlardan biri PKK terör örgütüne yurtdışından destek ve yardımın devam etmesine imkân verilmesidir. Bu çerçevede, ABD Yüksek Mahkemesi tarafından verilmiş olan 21 Haziran 2010 tarihli karar, ABD hukukunun konuya ilişkin pozisyonuna ışık tutmaktadır. İncelenen diğer karar olan 27 Ocak 2011 tarihli AİHM kararında ise, Almanya'da yasaklı örgütlerden olan PKK için düzenlenen imza kampanyası kapsamında hazırlanan bildiriye imza koyması nedeniyle Alman mahkemesince, başvuranın para cezasına mahkûm edilmesinin ifade hürriyetini ihlâl etmediği sonucuna varılmıştır. Terör örgütlerine her türlü desteğin yasaklanması anlayışında birleşen söz konusu kararlar, Türkiye'nin teröre karşı uluslararası işbirliği alanında sıkıntı yaşadığı başta Avrupa ülkeleri olmak üzere diğer ülkelere de, yaşanan sorunların aşılmasında önemli birer emsal teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: ABD Yüksek Mahkemesi, Terör örgütüne yardım, Almanya, PKK, AİHM.

THE EVALUATION OF DECISIONS OF SUPREME COURT OF US AND EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS FOR AYDIN V.GERMANY IN THE CONTEXT OF PROHIBITION OF ASSISTANCE TO THE TERRORIST ORGANISATION

ABSTRACT

For Turkey in the fight against terrorism one of the most important problems is the continuation of aid and support coming from abroad. In this context, judgment of US Supreme Court of 21 June 2010 highlights US legal point of view on this

* ABD Yüksek Mahkemesi Kararı metni için bkz.<http://www.supremecourt.gov/opinions/09pdf/08-1498.pdf> ,Erişim:28.3.2011;AİHM kararı için bkz. <http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/portal.asp?sessionId=68728784&skin=hudoc-pr-en&action=request> , Erişim:28.3.2011.

** Hukuk Müşaviri, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı,

*** Dr., Hukuk Müşaviri, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı,

subject matter. In the other judgment of ECHR of 27 January 2011 to be examined here, it is held that imposing a fine on those given a signature for signature campaign organized for PKK which is on banned organization list of Germany does not constitute a breach of freedom of expression. These judgments which are related to each other in respect of forbidding any support given to terrorist organizations, offer an significant example for foremost European countries and others with whom Turkey is experiencing problems in international cooperation against terrorism.

Key words: *Supreme Court of US, Backing terrorist organisation, Germany, PKK, European Court of Human Rights.*

Giriş

Günümüz anlayışına göre, terör terimi, toplumda belirli bir iktidarı veya amacı, baskı, korku, yılgınlık yaratarak elde etmek için, sürekli şiddet hareketlerinin kullanılması olarak tanımlanabilir. Terörizm kavramı ise, insan gruplarını bir anda dehşete düşürme stratejisinden ibaret olan terör eylemlerinin belirli bir plana göre sistematik biçimde uygulanmasıdır.¹

Terörün uluslararası boyutları gözönüne alındığında, terörle mücadelede başarının belki de en önemli araçlarından birisinin, etkin bir uluslararası işbirliği olduğu rahatlıkla söylenebilir. Baş döndüren teknolojik gelişmeler ve yaygın iletişim ağlarıyla birbirine bağlanan ve ulusal sınırların aşıldığı küreselleşmiş dünyada, terörün içeriye bakan yönünün yanı sıra, dış dinamiklerinin de, ülkeler tarafından büyük bir dikkatle takip edilmesi gerekmektedir.

Öte yandan, terörizm olgusuyla etkin uluslararası işbirliği için ihtiyaç duyulan hukukî zeminin oluşturulmasında, uluslararası örgütlerin inisiyatiflerinin yanı sıra, ulusal yargı organlarının da, bu alandaki hukukun yorumlanması ve üretilmesinde önemli roller üstlendiği örneklere gün geçtikçe daha çok tanık olunmaktadır.

¹ CENTEL/ZAFER/ÇAKMUT, s.187; Esasen Terörizm, bir ideoloji değil, bir stratejidir. Siyasî müesseseler ne kadar mükemmel, sosyal düzen ne kadar adil ve insani olursa olsun, daima düzeni radikal olarak ve şiddetle değiştirmekten yana olan bir avuç insan bulunacaktır... Siyasal sistemi diğer meşru katılma yöntemleriyle etkileyemeyenler veya sistemi kabul etmeyen birey ve topluluklar, zaman zaman zora, terör eylemlerine yönelmekte ve bu yolla kendi istekleri doğrultusunda toplumsal, iktisadî ve siyasî değişimi sağlamaya çalışmaktadırlar. Çünkü terörizm, bir azınlığın dehşet yolu ile iradesini milli iradeye kabul ettirmek için başvurduğu bir vasıttır. Bkz. BEŞE, s.58-59.

ABD Yüksek Mahkemesi, çalışmamızda inceleme konusu yapılan ve 12 yıllık bir geçmişi olan bir davada verdiği -3'e karşı 6 oyla kabul edilen- 21 Haziran 2010 tarihli kararlar, "Terör Örgütlerine Maddi Destek Yasası," 2339B uyarınca², terör örgütlerine dört tür yardım yasağının (*eğitim, uzman tavsiyesi veya yardımı, hizmet ve personel temini*) Anayasaya uygunluğunu, PKK terör örgütüyle ilişkili olarak onaylamıştır.

İnceleme konusu yapılan diğer karar olan ve Aydın-Almanya'ya karşı başvurusuna ilişkin olarak verilen 27 Ocak 2011 tarihli AİHM kararında ise, Almanya'da yasaklı örgütlerden olan PKK için düzenlenen imza kampanyası kapsamında hazırlanan bildiriye imza koyması nedeniyle, Alman mahkemesince, başvuranın para cezasına mahkûm edilmesinin, ifade hürriyetini ihlâl etmediği sonucuna varılmıştır.

I. ABD Yüksek Mahkemesi Kararı

Olaylar:

İki ABD vatandaşıyla İnsani Hukuk Projesi (*the Humanitarian Law Project*) adlı bir sivil toplum örgütü bu davada, "Terör Örgütlerine Maddi Destek Yasası," 2339B'nin, terör örgütlerine yardım veya kaynak sağlama yasağına ilişkin düzenlemesinin kabul edilemez ölçüde muğlak olduğunu, bu durumun ifade ve örgütlenme özgürlüğüne ilişkin anayasal düzenlemelere aykırılık teşkil ettiğini iddia etmişlerdir.

Davacılar "2339B Yasasının" kendilerini, PKK üyelerine, sorunlarını barışçıl yollardan çözümünde uluslararası hukuku kullanmaları ve BM ile diğer uluslararası örgütlere yardım amaçlı başvurularını hususlarında eğitim vermektен ve Türkiye'de yaşayan Kürtlerin siyasî savunuculuğunu üstlenmekten, bir soruşturmaya maruz kalmak endişesiyle alıkoyduğunu ve engellediğini beyan etmişlerdir.

Bu sivil toplum örgütü, ABD Dışişleri Bakanlığının PKK'yı yabancı terör örgütü listesine aldığı 1997 yılına kadar PKK üyelerine destek sağlamış, ardından bu faaliyetlerine ara vermiştir. "İnsani Hukuk Projesi" örgütünün başkanı olan emekli hâkim Ralph Fertig, 1998 yılında Federal Mahkemeye başvurarak söz konusu yasanın anayasaya aykırılığı iddiasında bulunmuştur.

² 18 U.S.C. § 2339B : US Code - Section 2339B: "Terör Örgütlerine Maddi Destek veya Kaynak Sağlama Yasası"(Providing Material Support or Resources to Designated Foreign Terrorist Organizations).

Karar: Federal Mahkeme, davacıların PKK'ya sağladıkları söz konusu yardım ve kaynakların, "2339B Yasası" kapsamına girdiğini ve yasak faaliyetlerden olduğunu onaylamıştır.

Kararın Hukuki Esası: 23 Şubat 2010 tarihinde Yüksek Mahkemeye taşınan bu davada, Yüksek Mahkeme 21 Haziran 2010 tarihli kararıyla davacıların Anayasaya aykırılık iddiasını yerinde bulmamış ve kararını şu şekilde gerekçelendirmiştir:

-Kanun bilerek terör örgütüne yardım etmeyi suç olarak öngörmüştür; genel bir kastın dışında ayrıca özel bir kast aranmamaktadır. Yardım sağlayan kişi veya grupların, bu örgütün terör ile bağlantılarını bilmeleri yeterlidir; ayrıca terör eylemleri hakkında bilgi sahibi olmaları aranmamaktadır.

-Diğer yandan, 2339B Yasası uyarınca, davacılar istedikleri her konuda her şeyi ifade edebilirler. PKK, Türkiye, insan hakları ve BM hakkında özgürce konuşabilir ve yazabilirler. BM'de onları savunabilirler. Bu yasa bağımsız bir savunuyu veya ifadeyi yasaklamamaktadır. Sadece terör örgütü olduğu bilinen yabancı örgütlerin kontrolü veya yönetiminde, onlarla işbirliği halinde gerçekleşen eylemler yasaklanmakta ve cezalandırılmaktadır. Terör örgütünün amaç ve hedeflerinden tamamen bağımsız hareket eden bireyler yabancı terör örgütlerinin güdümünde ve kontrolünde sayılamazlar.

PKK üyeleri ile yapılan konuşma ve görüşmeler; özel bir becerinin veya bir uzmanlık bilgisinin aktarılması ve öğretilmesi (uluslararası hukuk alanında eğitim vermek veya BM'ye başvuru imkânları hakkında tavsiyede bulunmak) şeklinde ise bu yasak söz konusu olacaktır.

-Davacılar PKK örgütünün yasal hedef ve faaliyetlerine destek verdiklerini iddia etmekte ise de, bir terör örgütünün yasal faaliyetlerine destek ile terörist faaliyetlerine destek arasındaki ayrımın ne şekilde yapıldığı ve gerçekleşeceği deneysel ve gözlenmesi gereken bir sorundur. Kongre bu yasayı çıkarırken, "terör örgütleri suç teşkil eden eylemleriyle o kadar kusurludur ki, bu örgüte herhangi bir katkı onların bu eylemlerini kolaylaştıracaktır" şeklinde bir değerlendirme yapmıştır. PKK'nın cinayet işleyen bir örgüt olduğu bilinmektedir ve onun bu şiddet eylemleri o denli kirlidir ki, onlarla işbirliği içinde olmak veya onların emrine girmek, onların terör yöntem ve araçlarını meşrulaştırmak ve geliştirmek anlamına gelecektir. Ayrıca, yasal ve barışçıl amaçlarla verilmiş olan bir destek de, bu terörün güçlenmesine çok değişik yollarla hizmet edebilecektir.

Geçmiş deneyimler göstermektedir ki, terör örgütleri sosyal, politik ve terörist operasyonları arasında organizasyonel duvarlar inşa etmedikleri gibi terörist saldırıları gerçekleştirmek için kullandıkları maddi kaynaklar ile insani faaliyetler için topladıkları maddi kaynaklar arasında da bir ayırım yapmamaktadırlar.

-Terör örgütlerine sağlanan herhangi bir yardım, terörle mücadelede uluslararası işbirliğini zayıflatmakta, aynı zamanda ABD'nin müttefikleriyle olan ilişkilerine de zarar vermektedir.

-Davacıların PKK üyelerini barışçıl çözüm yolları hususunda eğitmeleri, örgütün terörizmi güçlendirecek kapsamlı bir stratejiyi oluşturması için gerekli bilgi ve teknikle donatılması anlamına gelecektir. Örneğin, PKK, edineceği barışçıl müzakere yapma ve yürütme bilgi ve becerisini, kısa dönemdeki kayıplarını kapatmak için zaman kazanmak ve yeni saldırılar düzenlemek için kullanabilecektir. PKK'ya uluslararası örgütlere yardım amaçlı başvurmayı öğretmek ise, örgütün şiddet eylemlerinde kullanabileceği mali kaynakları bulmasına yardım edecektir. Bunun yanında, BM'ye başvurma yollarını öğrenmiş olan bir PKK gerçekten de, BM'yi kullanarak, Kuzey Irak'taki BM Mülteci Kampını terör faaliyetleri için bir üs olarak kullanmış, PKK kontrolüne giren bu kampı BM bir süre sonra kapatmak zorunda kalmıştır.

Karşı Oy: Bu çoğunluk kararına muhalif kalan hâkimler ise, somut olay bakımından yürütülen faaliyetlerin ABD Anayasasında tanınan ifade ve örgütlenme özgürlüğü kapsamına girdiğini, kanunda yer alan “material” kavramının “maddi” anlamının dışında, “çok önemli” anlamında ele alınmasının daha doğru olacağını ileri sürmüşlerdir.

II. AİHM'nin Aydın-Almanya Kararı

Benzer bir bakış açısına, Avrupa Konseyi hukuku bakımından, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) Aydın-Almanya'ya karşı başvurusunda da verdiği kararında rastlanmaktadır. İnceleme konusu yapılan “*Aydın v. Almanya* (Başvuru no. 16637/07) başvurusuna ilişkin olarak 27 Ocak 2011 tarihinde verilen Daire kararında AİHM, sonuç olarak oyçokluğuyla ifade hürriyetini düzenleyen Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 10'uncu maddesinin “ihlâl edilmediğine” hükmetmiştir.³

³ İfade hürriyeti konusunda AİHM bakış açısı hakkında ilave bilgi için Bkz. JACOBS, WHITE&OVEY, s.425 vd.

Olaylar: Başvuru konusu şikâyet, başvuranın PKK'yı destekleyen bir bildiriye imza atmasından dolayı mahkûm edilmesine ilişkindir. Başvuran, Aysel Aydın, 1972 doğumludur ve Wuppertal'da (Almanya) yaşayan bir Türk vatandaşıdır. Temmuz 2001 tarihinde, başvuran Dernekler Kanunu (*Vereinsgesetz*) uyarınca 1993'ten beri Almanya'da yasaklanmış olan PKK'yı destekleyen bir bildiriye imzalamıştır. PKK liderliği tarafından başlatılan bir kampanyanın parçası olan bildiri, Kürtlerin haklarının tanınması ve PKK faaliyetlerine ilişkin yasaklamaların kaldırılması çağrısında bulunmuştur. Aynı zamanda bildiri, kendisini imzalayan kişilerin PKK üyesi olduklarını duyurmuştur. Bildiriye imzalayanlar da PKK üyeliğinin yasaklanması ve kovuşturulmasını kınayarak, bu yasaklamayı kabul etmediklerini açıklamaktadırlar ve bu duruşlarından kaynaklanacak tüm sorumluluğu üstleneceklerdir. Bayan Aydın, diğerleriyle birlikte imzaları bir araya getirmiş ve birkaç yüz adet imzalı bildiriye ihtiva eden iki zarfı Berlin savcısına teslim etmiştir. Başvuran ayrıca PKK'nın yasaklanmış alt organizasyonuna da bağışlarda bulunmuştur. Kampanya kapsamında Alman otoritelerine toplam 100.000 civarında bildiri sunulmuştur.

Temmuz 2003 tarihinde, Berlin Bölge Mahkemesi Bayan Aydın'ı bir derneğin faaliyetine ilişkin olarak konulan yasağa muhalefet suçundan 1.200-Euro para cezası ödemeye mahkûm etmiştir.

Mahkeme Kürtlere özgürlük ve kendi kaderini tayin hakkını talep etmenin ve PKK'nın yasaklanmasının sona ermesi çağrısı yapmanın onun ifade hürriyetine denk gelmesine karşın, Bayan Aydın'ın, bildiriye imzalayarak, kampanyada yer alarak ve PKK'nın alt organizasyonuna bağışlarda bulunarak yasağı hiçe saydığını kabul etmiştir.

Federal Mahkeme Ocak 2004 tarihinde, Bayan Aydın ve diğer kampanyacıların amaçlarının, yasağı kaldırma yetkisine sahip olan İçişleri Bakanlığına başvurmak yerine çok büyük sayıda bildiriye savcılık ofisine sunmaları vakiasının da gösterdiği üzere, yasaklamadan kaynaklanan cezai kovuşturmayı önlemek olduğu gerekçesiyle anılan kararı onamıştır.

Federal Anayasa Mahkemesi de 26 Eylül 2006 tarihli kararında, Bayan Aydın'ın anılan karara karşı yaptığı itirazı reddetmiştir. Her iki Federal Mahkeme de, Federal Yargıtay'ın 27 Mart 2003 tarihli pilot kararına atıfta bulunmuştur. Bu kararda ise, bir kişiyi, kişinin faaliyetinin derneğin yasaklanmış faaliyetine referans vermesi ve bu faaliyete yardım teşkil etmesi koşuluyla bir

derneğin yasaklanmasını ihlâl ettiğini kabul ettiği önceki içtihadı teyit edilmiştir. Mahkeme, bildirilerin sunulmasını, PKK faaliyetlerini desteklemeyi amaçlayan geniş çaplı bir kampanya kapsamında bulmuştur.

Şikâyetler ve Usul: AİHS'nin 10'uncu maddesine dayanan Bayan Aydın, bildiriye imza koyması nedeniyle mahkûm edilmesinin ifade hürriyetini ihlâl ettiği şikâyetinde bulunmuştur. AİHM'e Başvuru 16 Nisan 2007 tarihindedir. Karar 7'nci Daire tarafından verilmiştir.

AİHM'in Kararı:

Madde 10: AİHM, Bayan Aydın'ın "cezai mahkûmiyetinin belirli bir görüşünü açıklamasına dayalı olmadığını", iç hukuk mahkemelerinin de kabul ettiği gibi Kürt halkı için özgürlük ve self determinasyon talep etmek ve PKK'nın yasaklanmasının sonlandırılması çağrısında bulunmanın onun ifade hürriyetine denk geldiğini not eder.

Bununla beraber, Aydın'ın imzaladığı bildirinin PKK'nın gelecekteki faaliyetlerinin yasaklanmasına saygı göstermeme taahhüdü olarak anlaşılması gerektiğini gözönüne alır. Buna göre, AİHM'in görevi, Bayan Aydın'ın yasadışı bir örgüte destek vermekten mahkûmiyetinin 10'uncu madde uyarınca sahip olduğu ifade hürriyetini ihlâl edip etmediğinin incelenmesiyle sınırlıdır. Alman hükümeti tarafından, Bayan Aydın'ın mahkûmiyetinin ifade hürriyetine bir müdahale teşkil ettiğine itiraz edilmemiştir. Bu müdahalenin haklı olup olmadığı sorusuna gelince, AİHM, adı geçen mahkûmiyetinin 10'uncu maddenin amacına uygun olarak yasayla tanımlanmış olmasından ikna olmuştur.

İç hukukta, derneğe yönelik uygulanabilir yasaklamaya muhalefet eden kişiye cezai sorumluluk yükleyen Dernekler Kanununun ilgili hükümleri geniş yorumlanacak terimlerle kaleme alınmış olmasına karşın, Federal Mahkemenin (Federal Yargıtay) içtihadı, Bayan Aydın'ın eyleminin sonuçlarını öngörebilmesini sağlayacak ölçüde, yeterince kesindir. Mahkûmiyet, "kamu düzenini ve güvenliğini korumayı da amaçlamıştır ve böylece meşru gayeler gütmektedir".

Müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olup olmadığı sorusuna gelince, AİHM, taraftarlarının yasaklanmış organizasyonun faaliyetlerini sürdürmede fiili (*de facto*) olarak serbest olmaları halinde, PKK faaliyetlerinin yasaklanması kararının etkisiz kalacağını gözlemlemiştir. Taraflar arasında, yasaklama kararının gözden geçirilmeye konu olabileceği ve İçişleri Bakan-

lıgınca kaldırılabilceği hususu uyuşmazlık konusu değildir. Dolayısıyla, Bayan Aydın, cezai kovuşturma riski olmaksızın, bu Bakanlığa başvurmakta ve yasaklamanın kaldırılmasını talep etmede serbesttir.

İç hukuk mahkemeleri, PKK liderliği tarafından başlatılan daha büyük çapta bir kampanyanın parçası olarak yapıldığı hususunu ve Bayan Aydın'ın PKK'nın alt organizasyonlarından birine bağışta bulunduğunu gözönüne alarak, bildiri içeriğini de baştan sona incelemişlerdir. Ayrıca, yüklenen yaptırım, takip edilen amaçla da orantısız görünmemektedir.

Bu açıklamaların ışığında AİHM, 10'uncu maddenin ihlâl edilmediğine hükmetmiştir.

Karşı Oy: Hâkim Kalaydjieva karara eklenmiş olan karşı oy görüşü açıklamıştır.”

Şeklindeki karar kapsamında AİHM nezdinde çok yeni tarihli bir kararlar karşışlaşmış bulunmaktayız. Avrupa ülkelerinin neredeyse tamamının Avrupa Konseyi üyesi oldukları hususu gözönüne alındığında, anılan kararın önemi daha iyi anlaşılabilir.

Sonuç

İnceleme konusu yapılan ABD Yüksek Mahkemesi kararında belirtilen “Terör örgütleri, suç teşkil eden eylemleriyle o kadar kusurludur ki, bu örgütlere herhangi bir katkı onların bu eylemlerini kolaylaştırıcaktır. PKK'nın cinayet işleyen bir örgüt olduğu bilinmektedir ve bu örgütün şiddet eylemleri o denli kirlidir ki, onlarla işbirliği içinde olmak veya onların emrine girmek, onların terör yöntem ve araçlarını meşrulaştırmak ve geliştirmek anlamına gelecektir” şeklindeki ibarenin anlam ve sonuçları hukukî bakımdan büyük önem taşımaktadır.

Bu kararlar, bir terör örgütüne sağlanacak yardım veya kaynağın niteliği ne olursa olsun bu örgütün terör eylemlerine katkı sağlamak olacağı, terör örgütlerine barışçıl olarak nitelenen danışmanlık ve destek faaliyetlerinin de, ifade özgürlüğü çerçevesinde değerlendirilemeyeceği açıkça ortaya konulmuş olmaktadır.

ABD Yüksek Mahkemesinin “terör örgütüne yardım etmek” kavramını tanımladığı ve hukukî sınırlarını çizdiği bu kararının; bilhassa Avrupa ülkelerine “iyi uygulama örneği” olarak aktarılması, terörle mücadelede uluslararası

dayanışma ve işbirliği ruhuna uygun sonuçlar elde edilmesine ve Türkiye'nin bu alandaki hukukî ve fiili mücadelesine olumlu katkı sağlayacaktır.

Öte yandan, Aydın-Almanya kararıyla sergilenen AİHM içtihadında ise, Almanya'da yasaklı örgütlerden olan PKK için düzenlenen imza kampanyası kapsamında hazırlanan bildiriye imza koyması nedeniyle, Alman mahkemesince başvuranın para cezasına mahkûm edilmesinin, ifade hürriyetini ihlâl etmediği sonucuna varılmıştır. Bu karar uyarınca, terör örgütlerinin yasaklanmış faaliyetlerini meşrulaştırma ve yasakların arkasının dolanılması girişimlerine izin verilmemesinin, AİHS ve Eki Protokollerle uyumlu olduğu sonucuna varılmış bulunmaktadır. Söz konusu karar, Avrupa Konseyi bakış açısını ortaya koyması ve ifade hürriyetinin sınırlarını terör örgütü bağlamında çizmesi açısından önem taşımaktadır.

AİHM'in yargı yetkisini tanımış olan diğer Avrupa ülkeleri bakımından da emsal niteliği taşıyan bu kararın, öteki Avrupa ülkeleri uygulamalarına dayanak teşkil etmesi ve Türkiye'nin teröre karşı dayanışma konusunda fiili desteğini yeterince göremediği bu ülkeleri olumlu yönde teşvik etmesinin, bu kararın olumlu hukukî sonuçlarından biri olabileceği düşüncesindeyiz.⁴

İncelenen ABD Yüksek Mahkemesi ve AİHM kararlarının ortak noktasının ise, terör örgütlerine doğrudan veya dolaylı yardım ya da destek teşkil edebilecek her türlü etkinlik ve faaliyetin yasaklanması gerektiği konusunda birleşmeleri olduğu anlaşılmaktadır. Bu ortak bakış açısının, terörle mücadele alanında ihtiyaç duyulan etkin uluslararası işbirliğine katkı sağlaması, gerek Türkiye'nin gerekse uluslararası toplumun belki de en büyük kazanımı olacaktır.

⁴ Diğer taraftan, AB Resmi Gazetesinin L 164, 22.6.2002 P. 0003-713'te yayımlanan, 13 Haziran 2002 tarihli "Terörizmle Mücadeleye Dair Avrupa Konseyinin 2002/475/JHA Sayılı Çerçeve Kararı"nın 2/2.maddesinde: "Her üye devlet aşağıdaki kasti fillerin cezalandırılması için gerekli tedbirleri alır: a)Terör örgütünü yönetmek, b)Terör örgütlerinin suç faaliyetlerine katkı sağlayacağını bilerek örgüt faaliyetlerine, bilgi veya materyal temin etmek ya da mali destek sağlamak." denilmektedir. Buna karşılık, incelenen kararlara konu edilen PKK terör örgütü, 2001 tarihli "Terör ile Mücadele Hakkındaki AB Ortak Pozisyon Belgesi"nde terör örgütleri listesinde yer almasına karşın, AB üyesi birçok Avrupa ülkesinde örgütlenme, malî kaynak elde etme gibi olanaklara sahip olmaya devam etmektedir.

KAYNAKÇA

BEŞE, Ertan, Terörizm, Avrupa Birliği ve İnsan Hakları, Seçkin, Ankara, 2002.

CENTEL/ZAFER/ÇAKMUT, Türk Ceza Hukukuna Giriş, Beta, İstanbul, 2008.

JACOBS/WHITE/OVEY, The European Convention on Human Rights, Fifth Edition, Oxford, 2010.

İNTERNET KAYNAKLARI:

<http://www.supremecourt.gov/opinions/09pdf/08-1498.pdf> ,Erişim: 28.3.2011.

<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/portal.asp?sessionId=68728784&skin=hudoc-pr-en&action=request> , Erişim:28.3.2011.